

TITANIUM NOG ALTIJD MAGISCH?

Behoudt titanium nog altijd zijn aantrekkingskracht nu topmodellen bijna uitsluitend van carbon worden gemaakt? Hieronder vind je de conclusies die we getrokken hebben uit onze tests met vijf titaniumbikes.

Het antwoord op de bovenstaande vraag is duidelijk: zaker, titanium is nog altijd bijzonder geschikt voor de constructie van hardtail MTB-frames. Net als carbon biedt dit materiaal duizenden mogelijkheden naargelang van de manier waarop het wordt toegepast, de keuze van de buizen, de dikte ervan, enz... Op zoek naar een stijf frame? Dan maak je met titanium een goede keuze. Staat comfort helemaal bovenaan het verlanglijstje? Ook dat kan met titanium. Is een nerveus karakter meer je ding? Geen probleem met dit materiaal.

Een andere troef van titanium is zijn vermogen om bijzonder fijne en interessante compromissen mogelijk te maken tussen kwaliteiten die op het eerste gezicht elkaars tegenpool lijken, bijvoorbeeld rendement en comfort. En titanium scoort qua duurzaamheid beter dan eender welk ander materiaal dat momenteel op de markt verkrijgbaar is.

Bij deze tests bleek het heel moeilijk om een rechtstreekse vergelijking te maken tussen vijf modellen die zowel qua prijs als qua ambities soms mijlenver uit elkaar liggen. Toch wagen we ons aan deze netelige oefening. Als we even helemaal geen rekening houden met de prijskaartjes die aan de fietsen hangen, is het duidelijk dat de Seven Sola en de Merlin XLM ons het meest wisten te bekoren. Je kunt daarbij betreuren dat de hoge

prestaties die ze bieden alleen mogelijk zijn met zulke dure frames, maar anderzijds kun je ook niet ontkennen dat deze droombikes werkelijk met kop en schouders boven de concurrentie uit steken. De Seven, die nauwelijks duurder is dan de Merlin, haalt het uiteindelijk dankzij de rijfun die hij biedt. Vooral op dat vlak laat hij een veel betere indruk na dan de Merlin. Maar ook het geniale 'personalisatieconcept' levert hem een heel pak bonuspunten op.

De Rewel is weliswaar erg goed afgewerkt, en biedt ook heel wat rijplezier, maar weet op het terrein niet zo vlot het hart van de biker te veroveren. Dit blijft wel een interessante keuze omwille van zijn verhouding kwaliteit-prijs en de talrijke personalisatiemogelijkheden zonder dat je daarvoor je spaarvarkentje helemaal moet leeg halen. Toch slaagt hij er niet echt in om daarmee een beslissende voorsprong te nemen op de Skyde en de Bulls. De eerstgenoemde is een leuke en comfortabele fiets en zal vooral in de smaak vallen van de 'light' toerrijder, terwijl de laatstgenoemde vooral de sterke marathonrijder zal overtuigen. Waarmee nog maar eens wordt aangetoond dat titanium diametraal tegengestelde karakters tot uiting kan brengen. Toch weten de twee laatstgenoemde modellen, ondanks het plezier dat ze bieden, niet even veel indruk te maken als hun (duurdere) rivalen.

Je hebt in het klassement intussen ongetwijfeld al gemerkt dat ons enthousiasme groter wordt naarmate de prijs stijgt. Betekent dat dan dat je minstens 3.000 € moet uitgeven om over een degelijk titaniumframe te kunnen beschikken? Neen. In de eerste plaats omdat het verkeerd zou zijn om de conclusies van deze tests te veralgemenen. Bovendien zat er bij het vijftal geen enkel model bij dat we als slecht zouden bestempelen. Daarnaast

zullen veel bikers ook heel gelukkig zijn met een titaniumfiets die niet van Merlin of Seven afkomstig is. Toch durven we te stellen dat blijkbaar slechts enkele merken het geheime recept van de magische drank in huis hebben. En die merken vragen dan ook zonder blikken of blozen een forse prijs aan bikers die volop en zonder compromissen van alle (goede) eigenschappen van titanium willen genieten.

EIGENSCHAPPEN VAN DE VERSCHILLENDE MATERIALEN

	Gewicht	Prijs	Comfort	Stijfheid/prestaties	Weerstand tegen metaalmoeheid	Weerstand tegen schokken	Duurzaamheid
Titanium 3/2,5	★★★★★	★	★★★★★	★★★★	★★★★★	★★★★★	★★★★★
Carbon	★★★★★	★★	★★★★	★★★★★	★★★	★★★	★★★
Staal CrMo 4130	★★	★★★★★	★★★★	★★	★★★★★	★★★★	★★★
Aluminium 6061 T6	★★★★★	★★★★	★★	★★★★	★★	★★	★★

Uit de tabel kun je onder meer leren dat titanium ondanks zijn hoge prijs het beste compromis biedt op basis van de criteria die hierboven werden opgesomd. Maar ook carbon is een erg interessante keuze omwille van zijn mechanische kenmerken, op dat vlak scoort dit materiaal beter dan de rest. Net als met titanium kan er met carbon een erg ruim toepassingsgebied worden gecovert, al naargelang van de manier waarop het materiaal wordt toegepast. Maar op het vlak van de duurzaamheid kan geen enkel ander materiaal eraan tippen. Carbon is wel gevoeliger voor schokken dan staal of titanium maar zijn weerstand tegen metaalmoeheid en de levensduur zullen in hoge mate afhankelijk zijn van de kwaliteit van het gebruikte hars en de assemblage. Toch verwachten we dat dit materiaal de komende jaren dankzij de vooruitgang van de techniek nog veel van zich zal laten spreken. Staal is al een hele tijd niet meer 'in', maar het materiaal is nog lang niet afgeschreven. Sterker nog: staal is nog altijd heel goed vertegenwoordigd in het dirtsegment en lijkt de afgelopen jaren ook in andere segmenten aan een bescheiden comeback bezig. Je zou staal zelfs een beetje als het titanium van de 'armen' kunnen beschouwen, omwille van de mechanische eigenschappen van de verschillende legeringen die voor de fietswereld werden ontwikkeld (bv. CrMo 4130) en uiteraard omwille van zijn voordelige prijs. Staal behoudt zijn mechanische kenmerken na verloop van jaren maar is wel gevoeliger voor schokken dan titanium. Bovendien gelden voor dit materiaal ook bepaalde voorzorgsmaatregelen op het vlak van het onderhoud en de opslag, het komt er nog altijd op aan om roest ten allen tijde te vermijden... ook op framebuizen die daarvoor de nodige behandelingen hebben ondergaan. Aluminium ten slotte heeft zijn succes vooral te danken aan zijn onklopbare verhouding prijs/gewicht. Maar op andere vlakken moet dit materiaal het onderspit delven, en dan vooral op het vlak van de criteria die met de duurzaamheid verband houden.